DZIENNIK URZĘDOWY

Ministerstwa Poczt i Telegrafów

№ 56.	WARSZAWA, DNIA 23 GRUDNIA 1922.	Rok IV.

Ustawy i Rozporządzenia.

177.

Rozporządzenie Rady Ministrów z dn. 23 października 1922 r., zmieniające rozporządzenie tymczasowe Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1922 r. w przedmiocie pomocy lekarskiej dla funkcjonarjuszów państwowych*).

Na podstawie art. 18 dekretu o tymczasowej organizacji władz naczelnych (Dz. Pr. K. P. r. 1918, № 1, poz. 1) zarządza się, co następuje:

---

*) Ogłoszone w Monitorze Polskim Nr. 253 z dnia 7 listopada 1922 r.

§ 1.

Punkt 3 paragrafu 3 rozporządzenia tymczasowego Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1922 r. w przedmiocie pomocy lekarskiej dla funkcjonarjuszów państwowych (Monitor Polski Nr. 69 poz. 33) otrzymuje następujące brzmienie:

„3) bezpłatne leczenie w szpitalach według klasy II dla urzędników państwowych i ich rodzin, a według klasy III dla niższych funkcjonarjuszów państwowych i ich rodzin."

Pozatem artykuł ten uzupełnia się przez dodanie punktu 4 następującej treści:

„4) zapomogi na leczenie w zdrojowiskach i uzdrowiskach w wypadkach choroby, wymagającej bezwzględnie leczenia w zdrojowisku lub uzdrowisku.

§ 2.

Paragraf 8 wymienionego w § 1 rozporządzenia otrzymuje następujące brzmienie:

„8. Umieszczenie chorego w szpitalu następuje na zlecenie lekarza umówionego:

1) w wypadku choroby zakaźnej,

2) w razie potrzeby zabiegu lekarskiego, którego wykonanie w domu chorego powoduje wyższe koszty, aniżeli utrzymanie i leczenie w szpitalu.

3) o ile chory w domu nie posiada odpowiedniej opieki.

4) w okresie porodu,

O ile chory nie zgadza się na umieszczenie w szpitalu, koszty leczenia będą mu zwrócone w wysokości taksy szpitalnej, ustanowionej dla przysługującej mu klasy, w wypadkach porodu za przeciąg 10 dni.

W tym samym rozmiarze będą udzielane zapomogi na koszty leczenia, względnie pobytu w zdrojowiskach lub uzdrowiskach.

§ 3.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Ministrów: (—) *J. Nowak*

Minister Zdrowia Publicznego: (—) *Chodźko.*

Minister Skarbu: (—) *Jastrzębski.*

178.

Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 13 grudnia 1922 r. L. 11891/VI w sprawie zmiany zagranicznej taryfy paczkowej.

Na mocy art. 10 ustawy z dnia 27 maja 1919 r. o państwowej wyłączności poczty, telegrafu i telefonu (Dz. P. P. P. Nr. 44 poz. 311),

oraz na mocy § 4 artykułu 5 konwencji madryckiej dotyczącej wymiany paczek pocztowych, zarządza się co następuje:

§ 1. Wskutek zmiany dróg tranzytowych dla paczek do i z zagranicy od dnia 1 stycznia 1923 r. obowiązuje nowa zagraniczna taryfa paczkowa uwidoczniona w załączniku do Dziennika Urzędowego M. P. i T. Nr. 56 z 1922 r., a tem samem z dniem 31 grudnia 1922 r. traci moc obowiązującą dotychczasowa taryfa (załącznik do Dz. Urzędowego № 4 z 1922 r.)

§ 2. Nowa taryfa zawiera dokładne pouczenie o postępowaniu z paczkami do i z zagranicy (opłaty, skierowywanie paczek, urzędy wymiany) z którem to pouczeniem ma się personel zapoznać i do podanych w nim wskazówek ściśle się stosować.

Urzędy wymiany i kontroli rachunkowej otrzymują ponadto „Zestawienie należytości w zagranicznym obrocie paczkowym“, na podstawie którego uskuteczniają zaliczenia opłat Zarządom zagranicznym.

§ 3. Nowa zagraniczna taryfa paczkowa obowiązuje w całej Polsce z wyjątkiem polskiej części Górnego Śląska.

§ 4. Na polskiej części Górnego Śląska czasowo pozostaje nadal w mocy obowiązująca tam obecnie taryfa, zmieniona jednak o tyle, iż opłatę od wagi paczki, wykazaną w kolumnie 5, ewentualnie 6, taryfy należy zwiększyć o 25 centymów i tę zwiększoną opłatę pobierać od nadawców.

Wyjątek stanowią opłaty od paczek do i z Czechosłowacji, Niemiec, Rumunji, Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej, Węgier i W. M. Gdańska, które to opłaty nie podlegają ogólnemu zwiększeniu o 25 cent.

Kierownik Ministerstwa:

(—) *Moszczyński.*

179.

Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 11 grudnia 1922 r. 4552/IX w sprawie częściowej zmiany zagranicznej taryfy telegraficznej.

Na mocy art. 10 ustawy z dnia 27 maja 1919 r. o państwowej wyłączności poczty, telegrafu i telefonu (Dz. P. P. Nr. 44 poz. 310 ex 1919 r.) podwyższam niektóre opłaty telegraficzne, unormowane rozporządzeniem z dnia 9 czerwca 1922 r. L. 2070/IX (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 26 str. 587 poz. 58. Dz. U. R. P. Nr. 58 ex 1922) a ogłoszone w dodatku do Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 26 „Taryfa telegraniczna“ str. 5 poz. 9, 12 i 13, i zarządzam, co następuje:

ad poz. 9:

Telegramy o kilku adresach —TMx—:

a) za każdy odpis telegramu zwykłego do 100 słów 50 centymów;
b) za każdy odpis telegramu pilnego do 100 słów 1 fr.;
c) za każdy odpis telegramu zawierającego więcej aniżeli 100 słów za każde następne 100 słów lub część tychże telegramu zwykłego 50 centymów, a pilnego 1 franka. Opłatę w centymach i frankach mnoży się przez każdocześnie ustalony ekwiwalent franka złotego do marki polskiej.

Powyższe stawki nie odnosza się do telegramów do Rumunji i Węgier, do których należy stosować taryfę wewnętrzną (patrz Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 53 ex 1922, str. 1151 Nr. porz. 10 lit. a) i b).

ad poz. 12:

Należytość za wniesioną reklamację od jednego telegramu zagranicznego jak za reklamację pocztowej przesyłki poleconej do zagranicy;

ad poz. 13:

Za odpis wierzytelny telegramu przyjętego i odtelegrafowanego lub nadeszłego i doręczonego, opłata jak w obrocie wewnętrznym.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 15 grudnia i obowiązuje na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej z wyjątkiem Polskiego Górnego Śląska.

Kierownik Ministerstwa:

(—) *Moszczyński.*

180

Instrukcja o poborze, przechowaniu i zarachowaniu druków manipulacyjnych, oraz ustalenie przydziału druków dla urzędów pocztowych.

Celem zaprowadzenia racjonalnej kontroli gospodarczej w dziale druków manipulacyjnych. ustalenia przydziału druków dla u. p. oraz należytego poboru, przechowania i zarachowania druków wydaje się następujące przepisy:

I. PRZYDZIAŁ DRUKÓW.

§ 1. Urzędy p. t. na zasadzie zatwierdzonego zakresu czynności służbowych, sporządzają wykazy tych druków, które w danym u. p: mają zastosowanie, w ilościach potrzebnych na półrocze.

§ 2. Na podstawie statystyki, przeglądu ruchu i innych zapisków urzędowych u. p. i t. obliczają zużycie każdego druku zosobna i wraz z uzasadnieniem przesyłają w dwu egzemplarzach podstawowe półroczne zapotrzebowania swej przełożonej Dyrekcji, wypisując Nr. w kolejnym porządku.

§ 3. Dyrekcje P. i T. po zbadaniu nadesłanych zapotrzebowań i uskutecznieniu w razie potrzeby, zmian, aż do czasu ustalenia norm stałych przy poborze druków, zatwierdzają prowizoryczne przydziały dla każdego

u. p.-t. i przesyłają je dyrekcyjnej Składnicy druków, jako podstawę, według której zaopatruje ona urzędy w druki.

§ 4. W okresie I półrocza 1923 r. Dyrekcje P. i T. zarządzają przez swe organy inspekcyjne kontrolę zgłoszonych przez u. p.-t. zapotrzebowań druków i po dokładnem stwierdzeniu potrzebnych ilości, w zastosowaniu do miejscowego ruchu pocztowego, oraz ostatecznem ustaleniu norm dla każdego u. p., zatwierdzają przydziały druków, które od tej chwili winny być uważane, jako normy stałe.

Egzemplarz zatwierdzonego wykazu otrzymuje Składnica druków, a kopję urząd pocztowy.

§ 5. W razie zwiększonego ruchu pocztowego w jakimkolwiek u. p., lub z powodu innych okoliczności, zniewalających do zużywania tego lub innego druku ponad stały przydział, w każdym wypadku u. p. winny przesyłać Dyrekcji dodatkowe zapotrzebowanie, zawsze należycie umotywowane. Dopiero na podstawie zatwierdzonego uzupełniającego wykazu, może Składnica dyrekcyjna zmienić podstawowy przydział druku danego urzędu i wysyłać nowe ilości druków.

§ 6. Za ścisłość i dokładność obliczeń zużycia druków, jak również za całość otrzymanego przydziału odpowiedzialni są Naczelnicy urzędów.

II. SKŁADNICE DYREKCYJNE.

Zakres działania.

§ 7. Zadanie dyrekcyjnych Składnic druków polega na sumarycznem zestawieniu zapotrzebowań urzędów, które stanowi dla Dyrekcji podstawę do zakupu druków, odbiorze z drukarń transportów druków, księgowaniu i przechowywaniu druków, oraz na zaopatrywaniu w nie urzędy p. t. swego okręgu.

Odbiór druków.

§ 8. Kierownictwo dyrekcyjnych Składnic druków przyjmuje od drukarń te tylko druki, o zamówieniu których zostało przez Dyrekcję zawiadomione.

Zawiadomienie winno zawierać wszystkie warunki, wyszczególnione w zamówieniu na dostawę druków, potrzebne dla dokonania odbioru.

§ 9. Przy odbiorze druków z drukarń, kierownik składnicy bada, czy dostarczone druki odpowiadają warunkom zamówienia i czy nie dostarczono druków zdefektowanych. W celu sprawdzenia ilości druków, należy przeliczyć zawartość możliwie największej ilości paczek.

Druki, zamawiane w dużych nakładach, można przyjmować częściowo i w tym wypadku kwitować z odbioru każdej partji osobno.

§ 10. Odbiór druków uskutecznia się na podstawie kart dostawy, sporządzonych w trzech egz.

Z odbioru należy kwitować na wszystkich trzech egz., sprawdziwszy dokładnie, czy Nr. druku i ilość odpowiada dostawie.

Karty dostawy należy wciągać do specjalnego dziennika kart dostawy, który powinien zawierać następujące rubryki: Nr. porządk. datę przyjęcia, Nr. druku, firmę i datę odesłania karty dostawy do Wydziału rachunkowego Dyrekcji. Porządkowy Nr. dziennika należy oznaczyć kolorowym atramentem (ołówkiem) na kartach dostawy, z których jedną zwraca się dostawcy, drugą po zapisaniu dostawy na przychód w karcie kontroli (wzór Nr. 709) przesyła się do Wydziału rachunkowego Dyrekcji P. i T., trzecia zostaje w Składnicy.

Po przyjęciu dostarczonych druków należy niezwłocznie o tem zawiadomić Dyrekcję P. i T.

Księgowanie.

§ 11. Składnica druków prowadzi dla każdego wzoru oddzielne konto na kartach kontroli wzoru Nr. 709. Numer druku jest zarazem stałym numerem karty kontroli.

Następczość kart kontroli oznacza się Nr. porządkowym; każda pierwsza karta dla poszczególnego druku otrzyma Nr. pierwszy, następna—drugi i t. d.

Nagłówek karty kontroli zawiera prócz tego: nazwę druku, ilość sztuk z arkusza lub uwagę: w "blokach po . . . . sztuk, w książkach o . . . . kart" i t. p. W kolumnie „Ilość" przychodu wpisuje się ilość odebranych druków, bloków lub książek.

Wyjątkowo drobne druki oblicza się na akusze, przyczem bezwzględnie należy wymienić, ile wzorów danego druku mieści się na arkuszu.

Przechowanie.

§ 12. Druki winny być składane w opakowaniu drukarń, o ile możności w numerycznym porządku, każdy oddzielnie w sposób taki, by łatwy był do nich dostęp. Druki drobne, lub zamawiane w mniejszych nakładach, należy przechowywać w szafach lub półkach.

Na każdym wzorze winna być umieszczona chorągiewka z wypisanym Nr., nazwą i ilością w arkuszach, a jeżeli to będą bloki lub książki ilością ich w paczce.

Wysyłka druków.

§ 13. Wysyłka druków do u. p. odbywa się zasadniczo 2 razy do roku na podstawie zatwierdzonych przydziałów, a mianowicie: w kwietniu i wrześniu każdego roku.

W tym celu urzędy, po uwzględnieniu znajdującego się zapasu druków, nadsyłają w powyższych terminach (1/IV i 1/IX) zapotrzebowa-

nia w 2 egz. na druku Nr. 702, a Kierownictwo Składnicy Dyrekcyjnej bada, czy nie przekraczają one ustalonego przydziału.

Przygotowane do wysyłki druki spisuje się w kwitarjuszu magazynowym potrójnie przez kalkę (druk Nr. 712). Jedną odbitkę przesyła Składnica do dyrekcyjnego Wydziału rachunkowego, oryginał zaś zaopatrzony podpisem kierownika i pieczątką wraz z drugą kalkową odbitką i kopją zamówienia, na której poczynione są poprawki i uwagi = urzędom p.-t.

Oryginał zapotrzebowania urzędu, a następnie potwierdzona przez niego kalkowa odbitka kwitarjusza (Nr. 712) stanowią załącznik do rubryki rozchodu rachunku druku (Nr. 709).

Kontrola.

§ 14. Księgą kontrolną przychodu i rozchodu jest druk Nr. 709. Prowadzić ją przeto należy starannie, skrobanie lub wycieranie jest niedozwolone. W razie pomyłki przekreśla się poprzednio mylnie wpisaną cyfrę i wpisuje się nad nią cyfrę właściwą.

Z końcem każdego kwartału przeprowadza kierownik magazynu kontrolę wewnętrzną.

W tym celu należy zliczyć kolumny przychodu i rozchodu i wstawić w kolumnie „pozostałość“ zapas, stwierdzony przy obliczaniu, przyczem suma zapasu i rozchodu winna dać sumę przychodu.

W miesiącach maju i październiku po całkowitem ukończeniu wysyłki, zamyka się księgę przychodu i rozchodu (druk Nr. 709) i z dołączonemi kartami dostawy, potwierdzonemi kwitarjuszami i spisem zapasu przesyła się do Izby Kontroli Rachunkowej w Bydgoszczy. Zapas, wykazany z końcem okresu w kolumnie „pozostałość“ przenosi się do karty drugiego okresu, jako przychód.

Stwierdzenie faktycznego stanu Składnicy przeprowadza wyznaczona specjalna komisja. Na czas jej trwania Składnica zawiesza czynności, o czem uprzedza urzędy i, o ile zachodzi potrzeba, dostawców.

Za mylne lub świadomie fałszywe zestawienie, oraz za zgodność zapasu ze spisem, przesłanym do kontroli, odpowiedzialnym jest kierownik Składnicy wraz z urzędnikiem, któremu daną czynność powierzono.

III. URZĘDY P.-T.

Zamawianie i odbiór druków.

§ 15. Urzędy pocztowo-telegraficzne zaopatrują się w półroczny zapas druków w Składnicach przełożonej Dyrekcji P. i T. w terminach 1. IV i 1. IX. Zapotrzebowania na druki winny być sporządzane na druku Nr. 702, w 2 egz; wymienić w nich należy Nr. Nr. druków i ich nazwy, oraz zamawianą ilość w sztukach.

Ilość i jakość otrzymanych ze Składnic Dyr. druków, należy sprawdzić na podstawie dołączonego do przesyłki kwitarjusza (druk Nr. 712) i o ile zawartość paczek zgodna jest ze spisem, odbiór należy potwier-

dzić na kalkowej odbitce wzoru Nr. 712. Spostrzeżone braki należy natychmiast reklamować.

Ponieważ z końcem półrocza okażą się w urzędach pewne zapasy poszszególnych druków, przeto przed nowem zamówieniem, należy zapasy te obliczyć i zapotrzebowanie na następne półrocze odpowiednio obniżyć. W ten sposób zapotrzebowania półroczne mogą być mniejsze od podstawowych, nigdy jednak większe.

Przechowanie.

§ 16. Zapasy druków, o ile to możliwe, przechowuja urzędy w oddzielnych zamkniętych pomieszczeniach, względnie w szafach, lub półkach, stosownie do miejscowych urządzeń.

Druki winny być podzielone na grupy; do każdej grupy należy przymocować długi pasek papieru oznaczony Nr-em druku, na którym ma być uwidoczniona podstawowa ilość danego druku i, w miarę zużycia, jego pozostałość.

Kierownicy urzędów p.-t. osobiście nadzorują wydawanie druków, ak również, pod osobistą odpowiedzialnością, zapobiegają możliwym nadużyciom.

Klucze od schówków na druki przechowuje Naczelnik urzędu lub jego zastępca.

§ 17: Instrukcja niniejsza obowiązuje od 1 stycznia 1923.

L. 4968/XII z dnia 5 /XII 1922.

Zarządzenia.

181.

Wstrzymanie ruchu pocztowego z Litwą Kowieńską.

Wobec odmowy ze strony Litwy Kowieńskiej przyjmowania przesyłek pochodzących z Polski zarządza się wstrzymanie z dniem 15 grudnia b. r. ruchu pocztowego między Polską a Litwą.

Przesyłek do Litwy, nadawanych przy okienkach, nie należy przyjmować, wyjęte zaś ze skrzynek pocztowych należy zwracać nadawcom jako niedozwolone.

Na tej samej zasadzie przesyłki pocztowe, nadeszłe z Litwy Kowieńskiej do Polski, należy zwracać tym zagranicznym urzędom wymiany, za pośrednictwem których były te przesyłki nadesłane.

Odsyłki zamknięte, oraz przesyłki pojedyńcze, wymieniane między Litwą a innemi krajami, a skierowywane przez terytorjum Polski, korzystają z prawa swobodnego przechodu.

Tego rodzaju odsyłki do Litwy należy wysyłać przez Toruń—Königsberg, pojedyńcze zaś przesyłki kierować do urzędów wymiany Warszawa 1 lub Wilno 2, które je prześlą w swoich odsyłkach do Dźwińska (Daugawpils).

L. 11738/VI z 13 grudnia 1922.

182

Uzupełnienie do Rozporządzenia Ministra Poczt Telegrafów i przepisów wykonawczych z 21 grudnia 1921 roku. L. 8440/VI, w sprawie zaprowadzenia wymiany paczek z zagranicą (Dz. Urz. Nr. 2 z 1922)

1. W § 10 dział 1 po ustępie e) rozporządzenia, należy wpisać następujący nowy ustęp:

f) opłatę dodatkową w kwocie 25 centymów za każdą paczkę bez względu na wagę i podaną wartość.

2. W ustępie następnym po „i d)" a „wyrażone" należy dopisać „i f."

W § 48 przepisów wykonawczych po ustępie d) należy wpisać następujący nowy ustęp:

„e) za każdą paczkę bez względu na wagę i wartość, opłatę dodatkową w kwocie 25 centymów.

f) opłaty dodatkowej Polska nie pobiera od paczek wymienianych z krajami: Czechosłowacją, Rumunją, Stanami Zjednoczonymi Ameryki, Węgrami i W. M. Gdańskiem.

Ponadto nie pobiera się opłaty dodatkowej w obrocie paczkowym między polską częścią Górnego Śląska a Niemcami".

L. 11891/VI, dnia 13/XII 1922 r.

183

Decentralizacja nakładu druków manipulacyjnych.

Od dn. 1 stycznia 1923 r. M. P. i T. zarządza decentralizację nakładu pewnej części druków manipulacyjnych.

Nakład następujących druków zastrzega się w dalszym ciągu Zarządowi Centralnemu:

Dział I.

A. Druki manipulacyjne pocztowe.

Nr. Nr. 1 (płatny) 2, 3, 4, 5, 6-a, 6-b, 8, 10, 11, 12, 12-a, 13, 14 15, 16, 16-a, 24, 25, 26. 27, 30, 33, 34, 40, 41, 54, 57 (płatny), 58 (płatny) 78, 79 (płatny) i 79-a.

B. Druki przewozowe.

Nr. Nr. 416-a i 416-b.

C. Druki przekazowe.

Nr. Nr. 500-b, 501-a, 501-b, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 515, 516, 517 i 518.

Dział II.

Druki Kasowe.

Nr. Nr. 617, 619, 630, 632, 633, 634, 635-a, 635-b, 637, 638, 639, 640 a, 640 b, 641, 642, 669-a, 669-b i 670.

Dział III.

Druki gospodarcze.

Nr. 718.

Dział V.

Druki statystyczne.

Nr. Nr. 961-983 włącznie i 985, 986.

Dział VI.

A. Druki telegraficzne.

Nr. Nr. 1001, 1003-a, 1003-b, 1003-c, 1004, 1007, 1008, 1010 1011 (płatny), 1014, 1014-a, 1016, 1017, 1018, 1019, 1020 (płatny) 1021, 1022, 1024 i 1025.

B. Druki telefoniczne.

Nr. Nr. 1102, 1103, 1105, 1106-a, 1106-b, 1107, 1108, 1109-a 1109-b.

Nakład wszystkich pozostałych druków (zobacz dz. urzęd. Nr. 45/921 i 50/922) wykonywać będą Dyrekcje samodzielnie, stosując się ściśle do obowiązujących w tym kierunku, wydanych piśmiennie do Nr. 4261/XII dtto 27/XI 22 r.

L. 4261/XII z dn. 6/XII 1922 r.

184

Spis kart zgłoszenia statystycznego i marek statystycznych w urzędach i agencjach pocztowych.

W celu umożliwienia obrachunku i wyrównania należności za karty zgłoszenia i marki statystyczne dostarczone w roku 1922 przez Główny Urząd Statystyczny Zarządowi pocztowemu do sprzedaży w urzędach i agencjach pocztowych — zarządza się, co następuje:

Wszystkie urzędy i agencje pocztowe na całym obszarze Rrzeczypospolitej Polskiej sporządzą w dniu 31 grudnia 1922 r.:

1. spis marek statystycznych pozostałych z dniem 31 grudnia 1922 r. W spisie tym należy podać osobno ilość znaczków statystycznych po 5 mk. i po 25 mk. i ogólną wartość tych znaczków.

2. spis kart zgłoszenia statystycznego:

a) pozostałych z dniem 31 października 1922 r. (sprzedaż po 5 mk.)

b) pozostałych z dniem 30 listopada 1922 r. (sprzedaż po 10 mk.)

c) pozostałych z dniem 31 grudnia 1922 r. (sprzedaż po 30 mk.)

Spisy powyższe należy przesłać do Wydziału Rachunkowego przełożonej Dyrekcji Poczt i Telegrafów (względnie Inspektoratu P. i T. w Katowicach), razem z ogólnym rachunkiem miesięcznym za miesiąc grudzień 1922 r.

L. 2453/III z dn. 2/XII 1922.

Okólniki.

Wykaz międzynarodowych połączeń telegraficznych czasowo przerwanych oraz ponownie przywróconych, według stanu z dnia 1 grudnia 1922 r.

NAZWA POŁĄCZEŃ	Data		UWAGI
	przerwy	przywrócenia	
I. Połączenia przerwane.			W czasie przerw kierowane są telegramy do miejsc przeznaczenia drogami okrężnemi, drogą radio, pocztą, okrętami lub innemi okazjami.
Kable: Lattaquie—Palura (Cypr) . . .	24/5 —1910		
Skalanuova—Samos	20/4 —1912		
Marmaritza—Rhodes	20/4 —1912		
Komunikacja Turcji z Mytyleną . . .	27/11—1912		
Kable: Jamaique - Colon	9/6 —1913		
Cap. St. Jacques—Pontaniak . .	7/12—1913		
Linje Kompanji Indo-Europejskiej między Emden i Berlinem	31/7 —1914		
Komunikacja między Berlinem z jednej strony a Petersburgiem i Teheranem z drugiej	5/8 —1914		
Droga Fao	5/11—1914		
Komunikacja między Djedda a Souakim	7/11—1914		
Kabel Tanger-Cadix	8/12—1915		
Droga Hanékin	28/12—1916		
Kabel Cayenne—Salinas	12/6 —1917		
„ Saigon—Tourane	19/10—1919		
Komunikacja Bułgarji z Rosją	„		
„ „ z Turcją . . .	„		
„ Rumunji z Rosją	29/5 —1920		
Kabel Trinidad-Demerara	29/7 —1920		
Kabel Tourane—Amoy	. . . . . .		
„ Tourane - Doson	. . . . . .		
Komunikacja Teneriffe—St. Louis . . .	6/8 —1922		
Kabel Dakar—Conakry	23/8 —1922		
Komunikacja między Chio a Smyrną .	11/9 —1922		
Kabel Bathurst — Bissao	19/10—1922		
Kabel Midway - Guam	27/11—1922		
II. Połączenia przywrócone:			
Komunikacja z Konstantynopolom drogą Eastern	9/11—1922	11/11—1922	
Kabel Iquique—Valparaiso	12/11—1922	24/11—1922	
„ Antofagasta—Valparaiso	12/11—1922	24/11—1922	
„ Antofagasta—la Serena	12/11—1922	29/11—1922	

L. 4538/IX, z 12 grudnia 1922 r.

Przesyłanie pocztą Dziennika Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej.

Rozporządzeniem Ministerstwa Poczt i Telegrafów z 10 czerwca 1922 r. L. 5420/VI (Dz. U. M. P. i T. nr. 26 z 1922) ograniczono wagę druków urzędowych do 2 klg.

Rozporządzenie powyższe dotyczy wszystkich urzędowych druków z wyjątkiem Dziennika Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej, który na podstawie art. 7 ustawy sejmowej z dnia 31 lipca 1919 (Dziennik Ustaw z 31/VII 1919 L. 66) winien być przyjmowany do bezpłatnego przewozu pocztą jako „druk urzędowy“ wagi do 5 kg. każdej poszczególnej przesyłki.

L. 5736/V z 12 grudnia 1922 roku.

Wykaz książeczek wkładkowych P. K. O., z których wypłaty doraźne są wzbronione.

№	Miejsce wydania	Dzień	Nazwisko i Imię	Kwota marek	Uwagi
103378	P. K. O.	27. IV. 920	Podolak Stanisław	67238.40	ks. zagub.

Konkursy.

1) na stanowisko naczelnika urzędu pocztowego Błonie (V klasa) z uposażeniem według X st. służb,

Termin konkursu: 2 tygodnie.

Ubiegać się mogą urzędnicy X i XI st. służb.

Podania w drodze urzędowej do Dyrekcji Poczt i Telegrafów w Warszawie.

L. 28083/I z dn. 9 grudnia 1922 r.

2) na posadę naczelnika Urzędu pocztowego V kl. w Stojanowie

O posadę tę mogą się ubiegać urzędnicy X i XI st. służb.

Termin do wnoszenia podań 3 tygodnie.

Podania w drodze urzędowej do Dyrekcji P. i T. we Lwowie.

L. 120.995/2 z dn. 20/XI 1922.

Dział urzędowy Dyrekcji Poczt i Tel. we Lwowie.

Konkurs.

Na posadę agenta pocztowego 2-go stopnia w Żurowie (powiat Rohatyn).

Termin do wnoszdnia podań 3 tygodnie.

L. 13890/IIa z dn. 25/XI 1922 r.

Dział urzędowy Dyrekcji Poczt i Tel. w Poznaniu.

TREŚĆ: Zmiany połączeń pocztowych. Zaginięcie stempla. Zguba legitymacji.

Zmiany połączeń pocztowych.

Z dniem 16/XI 1922 przydziela się agencję poczt Kotlin do urzędu zbiorczego w Jarocinie. Dotychczas należał Kotlin do urzędu zbiorczego Witaszyce.

L. VI/3 z dn. 29/XI 1922 r.

Zaginięcie stempla,

Stempelek od plombownicy ambul. pocztowego z napisem „Poznań—Tczew 202" z literą rozpoznawczą" „b." zaginął dnia 24/XI br. Zawiadamia się o tem wszystkie urzędy pocztowe, celem zapobieżenia możliwym nadużyciom.

W razie odnalezienia powyższej pieczęci należy o tem donieść Dyrekcji Poczt i Tel. w Poznaniu.

Zguba legitymacji,

Wierzbińska Joanna, pom. asystent pocztowy, zgubiła legitymację urzędniczą Nr. 415 wystawioną przez Dyrekcję Poczt i Telegrafów w Poznaniu.

Legitymującego się powyższym dokumentem należy oddać władzy bezpieczeństwa, legitymację odebrać i przesłać Dyrekcji Poczt i Telegrafów w Poznaniu.

Dział urzędowy Dyrekcji Poczt i Tel. w Wilnie.

TREŚĆ: Wiadomości osobowe.

Wiadomości osobowe.

Posunięcia: Z X do IX st. służb.: *Szostak Wacław* — Brześć n/Bugiem, *Szarejko Leonard* — Lida, *Apreleff Władysław* — Nowogródek. Z XI do X st. służb.: *Nicporowicz Antoni* — Horodziej.

SPROSTOWANIE
do Zagranicznej Taryfy Paczkowej.

W Zagranicznej Taryfie Paczkowej w nagłówkach na stronach od 10 do 26 należy:

w rubryce **4-ej** „ochronne" zamienić na **„zwykłe"**
„ **5-ej** „zwykłe" „ „ **„ochronne"**.

Cena niniejszego numeru 200 mk.

Adres Administracji: Ministerstwo Poczt i Telegrafów
Warszawa, Plac Napoleona № 8, II piętro, pokój № 4.
Cena prenumeraty na 1 kwartał 1923 r. — 3000 mk.
Cena egzemplarza pojedyńczego 500 mk.
Cena ogłoszeń: 1 wiersz petitowy lub jego miejsce w kolumnie dwuszpaltowej: 400 mk.

Druk Piotra Laskauera, Warszawa Marjensztad 8.